

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 18. Historia Manichæorum Petri Siculi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. Ritu Græco, & Bulgarorum Ecclesia Jurisdictioni Patriarchæ Constantinopolitani subjecta, cui exinde adhæsit. Ceterum dubitandi non est locus, quin primus hic Bulgarorum Archiepiscopus ille fuerit, cui Petrus Sculus suam Manichæorum historiam inscripsit.

§. XVIII.

Historia Manichæorum Petri Siculi.

*Petr. p. 2. 72.
Sup. Lib.
XLVIII.
S. 25.*

Petrum Siculum Basilius Imperator Tibricam seu Tephricam, principalem Manichæorum in Armenia Sedem, miserat, de captivis permutandis tractaturum. Agebatur tunc annus Basili cum duobus filiis Constantino & Leone regnantis secundus, nempe octingentesimus septuagesimus primus, quo tempore Chrisocheris Tibricæ rerum potiebatur. Petrus autem, novem mensibus ibi versatus, omnia, quæ ad Manichæorum seu Paulicianorum Sectam pertinebant, frequentissimis colloquiis, tam cum ipsis quam cum Catholicis, apud Manichæos degentibus, studiose exploravit. Illud quoque ejus solertiam non effugit, eos in Bulgariam suæ Sectæ homines missuros, qui in illa regione Christianos perverterent, quia credebant, Neophytos facillime suis erroribus imbui posse. *Quippe, inquit Petrus, similia tentare solent, & lubenti animo mag-*

gnos labores atque pericula ad propagandam doctrinam suam subeunt. Sæculum IX.
A. C. 871.

Quamobrem Constantinopolim reversus scripsit Manichæorum Historiam, eamque Archiepiscopo Bulgariæ dedicavit, quo ipsum ab insidiatoribus cautum redderet.

Hujus viri timorem non vanum fuisse eventus docuit; nam Manichæorum Hæresis, in Bulgaria disseminata, altas radices egit, indeque in reliquas Europæ partes, ut suo tempore videbimus, propagata est.

Historiæ auctor in libri exordio dicit, tutissimum esse, si rudes contra hos hæreticos non disputent, & ad eorum quæstiunculas non respondeant, sed fileant, & fugiant. Unde necessarium, ut istud hominum genus novissent. *Nihil difficilius, inquit, quam eorum insidias evadere; quia ubique textus S. Evangelii & S. Pauli crepant & versatissimus in Scriptura sit, oportet, qui eorum fraudes detegat. Ubi colloqui incipiunt, doctrinam morum puram, & fidem Catholicæ fidei consentaneam profitentur. Docent Sanctam Trinitatem, & negantes anathematizant. Dicunt, Dominum Nostrum ex Virgine carnem sumpsisse, & anathematizant illos, qui non omnes Incarnationis proprietates confitentur. Sedita solo ore proferunt, & in corde alia* Manichæi.

p. 6.

cre-

Sæculum IX. credunt. Facile eo adduci se sinunt, ut
A.C. 871. Maneti & Discipulis ejus anathema dicant, quia alios Magistros habent, Manete multo pejores. Tandem pro diversitate locorum, temporum, personarum Chamæleonti similes, quo facilius decipiant, omnes formas induunt. Si deinde habeant aliquem, qui eorum somnia auscultet, paulatim sua Mystéria aperiant, quæ ne quidem omnibus Sæctæ suæ hominibus, sed paucis tantum, qui ipsi probatissimi videntur, communicant.

Tunc Petrus Manichæorum doctrinam explicat, in sex articulos redactam. Primo, duo ponunt principia, Deum bonum, & Deum malum. Posterior est Auctor & Dominus hujus mundi, alter autem futuri Sæculi. Quando nihil dissimulant, dicunt, hac proprie doctrina se a Romanis separari. Nam hoc nomine (*) nos designant, & se solos Christianos appellant. Nempe, inquit, vos in Auctorem mundi creditis; nos vero in illum, de quo Dominus in Evangelio dicit:

(*) Cur Manichæi isti omnes alios Christianos tam Orientis quam Occidentis, etsi primitus Fides ab Oriente in Occidentem delata sit, Romanos appellant, nisi quod scirent, Christianos omnes tam in Oriente quam in Occidente Romanum Episcopum tanquam Ecclesiarum omnium visibile Caput venerari?

cit: Nunquam audivistis vocem ejus, aut Sæculum IX.
speciem ejus vidistis. Secundo, Sanctam A.C. 871.
Virginem oderunt, quam ne quidem pia-
rum feminarum numero accensent. Di-
cunt, Dominum nostrum non ex ea fuisse
formatum, sed corpus suum de Cælo at-
tulisse; Mariam vero, postquam eum pe-
perisset, alios liberos ex Josepho in lucem
edidisse. Tertio, Communionem Myste-
riorum terribilium Corporis & Sangu-
inis Domini nostri rejiciunt, & dicunt,
quod Dominus in Cæna Discipulis suis
dedit, non fuisse panem & vinum, sed
ipsis verba sua modo Symbolico tanquam
panem & vinum dedisse. Quarto, Cru-
cis figuram abominantur, & mille con-
tumeliis insequuntur. Quinto, librorum
Veteris Testamenti nullum recipiunt;
namque Prophetæ ipsis impostores & præ-
dones sunt. Sed recipiunt quatuor Ev-
angelia, S. Pauli Epistolas quatuordecim,
Epistolam S. Jacobi, S. Joannis Episto-
las tres, unam S. Judæ, & Acta Apo-
stolorum secundum omnia verba, qualia
nos habemus. Doctoris quoque sui Sergii
aliquas Epistolas magni faciunt. Sed
duas Epistolas S. Petri averfantur, &
contumeliis insectantur. Sexto, Ecclesiæ
Presbyteros damnant, ob nominis um-
bram, quia nempe in Evangelio legitur,
quod Seniores, Presbyteri, contra Do-
minum adstiterint.

Tum

Sæculum IX.

A. C. 871.

*Sup. Lib.**VIII. §. 10.**Petr. p. 34.**p. 40.**Sup. Lib.**XLV. §. 54**55.**Const. in Ba-
sil. n. 37.**c. 40.*

Tum Petrus Siculus Historiam Manichæorum textit, initium ducens a S. Cyrillo Jerosolymitano, ut suo loco retulimus. Illa deinde narrat, quæ S. Epiphanius & Socrates Historiæ Scriptor habent, tumque historiam suam particularem orditur, quam a Regno Constantini, vel potius Constantis, Heraclii nepotis, repetit, & ad sua usque tempora deducit. In diversis Historiæ meæ locis quæcunque alicujus momenti mihi esse videbantur, ex libro Petri Siculi excerpti; quippe unicus Scriptor hic est, qui nos, qua ratione tam veterum quam recentiorum Manichæorum res cohæreant, edocuerit. Hæc vero notatu maxime digna esse, infra videbimus.

Cum Chrysocheris Manichæorum in Armenia Princeps, prudentiæ & fortitudinis fama inclytus, Romanorum fines infestaret, & captivos abstraheret, Basilius Imperator sub ipsa regni auspiciâ exercitum in hosticum ducit, & Chrysocherim primo successu ferocem compellit, Tephricæ, quæ regni sui caput erat, mœnibus sese includere. Quia vero intra breve temporis spatium civitas illa superari non potuit, Imperator lenta obsidione fatigatus, deficiente annonâ militem abducere coactus est. In alterius anni expeditione Arguthum aliaque Manichæorum oppida igne vastavit, & Con-

Constantinopolim reversus Deum oravit, Sæculum IX.
 ne se ex hac vita eriperet, priusquam A. C. 871.
 Chrysocheris caput tribus telis perforasset. 6. 41.
 Voti damnatur anno sequente; 6. 42.
 nam cum exercitus ejus pars in Manichæos irrupisset, edito militari clamore:
Sancta Crux vincit, hostis profligatur
 & Chrysocheris ex acie fugiens interficitur. Mittitur postea occisi caput ad
 Imperatorem, cui nihil facilius fuit, quam
 illud tribus sagittis trajicere & sic voto
 suo satisfacere. Manichæi hoc bello debilitati quidem, sed non contriti sunt.

§. XIX.

Convertuntur Russi.

Sub idem tempus, nimirum, imperante
 Basilio, & Ignatio Sedem Constantinopolitanam tenente, Russi convertuntur,
 Gens ferox & impia, cujus crudelitatem Græci sub Imperatore Michaelē
 experiri cœperant. Hos Basilius missis *Const. in*
 plurimis muneribus ex auro, argento, & *Basil. 96.*
 serico sibi conciliatos ad fœdera ineunda *Sup. Lib. L.*
 invitavit; mox pace firmata, permisit, *§. 11.*
 ut baptizarentur, & Archiepiscopum ab
 Ignatio Patriarcha ordinatum reciperent. Cum ille ad Russos pervenisset,
 sequente miraculo fidem & auctoritatem sibi comparasse fertur. Russorum
 Princeps totius nationis Comitia convocaverat, sedebat ipse & Seniores, Princi-
Hist. Ecclesiast. Tom. XII. L. l pi